

BUSCANT EL MEU GERMÀ

Fa temps, deien que existia un món de somnis. Un lloc on va tot el que somies i si ho fas amb molt de desig, acaben complint-se.

Jo tinc un de molt especial. Fa dos anys, de sobte, el meu germà es va posar molt malalt i dos mesos després, va marxar per sempre.

Jo volia ajudar però no podia fer res. Els meus pares no em deixaven. No volien que el veies patint. Deien que allò era treball dels metges i no vaig poder fer res, només acomiadar-me.

M'agradaria que el meu somni es complís ja que m'encantaria tornar a parlar amb ell, tornar a jugar amb ell, tornar a abraçar-lo..., com ho fèiem abans tantes vegades.

Les meves amigues diuen que aquest lloc màgic sí que existeix i que a elles se'ls han fet realitat molts desitjos. Una va voler un telèfon i els seus pares li van regalar pel seu aniversari. Altra va voler un gos i al Nadal el van anar a adoptar, però a mi, per alguna raó que desconec, no se'm fa realitat el meu somni.

Vaig a dormir tots els dies pensant que demà pot ser el dia en que es compleixi el meu somni, però mai passa res.

Vaig preguntar a tothom que coneixia si sabien alguna cosa sobre aquell món màgic, però la resposta sempre era la mateixa. Ningú sabia de cap lloc on els somnis es fessin realitat i que segurament, no existia.

Després de molts mesos així, una nit em vaig anar a dormir molt cansada i com de costum, pensant que el meu somni es faria realitat.

Vaig somiar que estava amb el meu germà en un lloc preciós. Ell em parlava. Deia que no em preocupés, que ell sempre estaria amb mi i que algun dia tornaríem a jugar junts. Va semblar que era un somni llarguíssim. En despertar-me, vaig pensar que allò podria haver sigut el meu somni fet realitat, el lloc màgic que portava molt de temps buscant. Avui encara continuo anant-me a dormir desitjant que el meu somni es compleixi.